

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2023/11

*„Dél királynője eljött,
hogy meghallgassa Salamon bölcsességét,
de íme, nagyobb van itt Salamonnál.”
(Lk 11,31)*

Te kiért indulnál el?

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

„Odavitte Jézushoz” – 2023

Szeptember elején különös hangsúllyal foglalkoztunk keresztyén küldetésünk egyik legfontosabb feladatával, a megtérésre hívással. Missziói felkészülésünket néhány vasárnapi igehirdetés is segítette. Szeptember 17-én, 24-én és október 1-jén a fél 9-es istentiszteleteket a hagyományos rend szerint tartottuk Klément-Balla Zsófia, Püskiné Szécsi Judit és Szabó Pál lelkészek szolgálatával.

Ismerősöket, barátokat, családtagokat, érdeklődőket a fél 11-es istentiszteletekre hívogattunk, a lekipásztor által írt levéllel is. A Jézushoz hívogató – András-szolgálat – három vasárnapján az elmúlt másfél év-tizedben felnőttként megtért és konfirmált, több mint 200 testvérünk közül többen is szolgáltak imádsággal, igeolvasással, és személyes vallomások hangzottak el útkeresésükről, hitre jutásukról, gyülekezethez tartozásuk öröméről.

Püski Lajos lelkész – a Luk 11,29–32 alapján – igeszolgálatával hívott a Krisztus által való új élet melletti döntésre. Közreműködött Nagy Csaba orgonán, az ifis zenekar, valamint kamarakórusunk is énekelt.

A kiosztott lapokon lévő imádság elmondásával felelni lehetett a megszólításra, és segítséget lehetett kérni a lelki fejlődéshez. Az „Emlékeztető önmagamnak” pontjai segíthettek döntéseinkben. Az október elején indult Bibliaiskolában pedig megalapozható az igeismeret és a hit. A bizonyágtételeket és igehirdetéseket szerkesztve közöljük. Az istentisztelet teljes anyaga megtalálható honlapunkon: www.refnagyerdo.hu

(Szerk.)

Hallottad és elindulsz?

Szeptember 17-én a fél 11-es istentiszteleten az 1Kir 10,1-8 olvasásával Némethné Tömöri Dóra, imádsággal Németh Simon szolgáltak. A lelki útkereséséről, megtéréséről Szűcs Mónika beszélt. A Luk 11,29-32 alapján Püski Lajos hirdette az isteni szeretet megtérésre hívó jó hírét.

Kedves Barátaim!

Hiszem, ha látom... – mondják sokan. Ha látni akarod, akkor először bizalmat kell szavaznod és hittel el kell indulnod, utána kell járnod. Így juthatsz látásra, szerezhetsz tapasztalatot. Jézus kortársai is – a mai emberhez hasonlóan – jelt kívántak, pedig Jézus már több jellel bizonyította messiási hatalmát. Jézus ezért gonosz nemzedéknek nevezi őket. A gonoszság itt nem erkölcsi értelemben értendő, hanem úgy, hogy szándékosan fonák, rossz indulatú a gondolkozásuk. Valójában nem akarnak hinni.

Sába királynője hallotta és indult. Hallotta Salamon király bölcsességének hírét. Érdeklődés támadt a szívében. Nem bújta el a „hiszem, ha látom” okoskodása mögé. Érdeklődés támadt benne, vette a fáradságot és elindult. Időt, pénzt, energiát szánt arra, hogy bizonyosságra jusson. Talán még a megszólást is fel kellett vállalni. De egy focicsapat, zenekar, épület vagy jó strand híre ma is felkelti az érdeklődésünket. Bizalmat szavazunk a töredékes híreknek, és felkelve elindulunk, hogy tapasztalatra jussunk. Ha hiányos bibliai ismereteid miatt benned is feltámad az érdeklődés, akkor indulj el, hogy például a Bibliaiskola által segíthessünk, és bizonyosságra juthass.

Hallottad és elindulsz?

Gondolkozz logikusan, és légy következetes! Indulj el Salamonnál a nagyobbért! Az Úr nagyságának, szeretetének híre mozdítson meg téged is. A több ezer éves, kipróbált bibliai bölcsesség megismeréséért indulj el hittel.

- Szavazz először bizalmat Istennek!
 - Légy kitartó a keresésben!
 - Ismerd meg jobban az Urat és önmagadat!
- Így tapasztalhatod meg Isten kegyelmét és áldásait. Szívesen segítünk a legnagyobb, az Úr megismerésében. Ámen!

Némethné Tömöri Dóra ígét olvasott

Szűcs Mónika biznyságot tett

Az elvetett mag ...

Kisgyermekként úgy nőttem fel, hogy a nagymamáim és a keresztanyám vallásosak voltak. Tőlük hallottam a teremő Istenről, tanultam imádságokat, hogy templomba járjak, konfirmáljak. Valahogy éreztem, hogy nem úgy járok ezekre az alkalmakra, mint a többi gyerek, akik csak pusmogtak meg csínykedtek a padok között, hanem az Igékre figyeltem, és már akkor befogadtam ezeket. Nemcsak imádságokat mondtam el, hanem beszélgettem az Úrral nap mint nap.

Szüleim ateista, egyszerű emberek, akik úgy segítettek, hogy nem akadályozták életem folyását, terveimet, hitemet, továbbtanulási szándékomat, hadd járjam egyedül az utamat – vagy éppen nem is egyedül? Nem bizony, mert az Úr segítette életemet a napi rohanásnál a suliba. Ha féltem az úton hazafelé, mindig mondogattam: „Az Úr az én pásztorem...”, ez megnyugtató, erőt adott. Az iskolában a vizsgáknál, vagy ha nehéz feladat előtt álltam, mindig kértem: „Téged hívlak, Uram, kösziklám, ne fordulj el tőlem némán.” Az Úr megsegített, én pedig megköszöntem. Olyan volt ez nekem, mint egy szerető atya-gyerek kapcsolat. Ő kinyújtotta felém a kezét, megadta kérésemet, én pedig boldogsággal a szívemben adtam neki hálát. Egészségügyi pályára mentem, ápolónak tanultam Nyíregyházán. Ott is szívesen jártam a hittanórákra. Karácsonykor egy keresztyén osztálytársam összeállított dicsőítő dalokat, ezeket nagyon szerettem. Elkértem, otthon is énekeltem, mert ez a dicsőítés egyik legszebb kifejező eszköze. A kedvencem az *Atyám, két kezeden kezdetű volt*. Akkor nem is gondoltam volna, hogy ez a mag majd újra gyökeret ereszt a szívemben.

Az elvetett mag gyökeret ereszt

Ahogy kinőttem az iskolapadból, sokasodtak a feladatok, más jellegűek lettek a terhek, alakultak kapcsolatok, barátságok, munkahelyi-családi kötelességek – ritkulni kezdtek ezek az atyai beszélgetések. Azzal, hogy férjhez mentem, elköltöztem, megváltozott a lelki életem is. A férjem és családjája sem volt vallásos, így elkezdtem távolodni az Isten által kijelölt úttól, észrevétlenül. Jöttek az újabb terhek, megpróbáltatások, és egyre inkább elveszítettem a stabilitást, az Istenhez tartozást. Eltévelyedtem, elfelejtettem kérni és megköszönni az Úr segítségét. A napi kudarcokkal, majd a gyerekek születésével járó anyai nehézségekkel is egyre kevésbé tudtam megbirkózni. Az én Atyámtól nem kértem lelki támogatást, férjemtől és családomtól nem kaptam lelki támogatást, annál inkább elvárásokat, amelyeknek nem voltam képes megfelelni. A családi idillt nem tudtam egyedül megteremteni, de nem is kértem, így az Úr csendben figyelt. Egyre csak elégedetlenkedtem, bántódtam sorsomon, mi történik velem. Nem jött semmi belső hang. Végül már szitkozódni is kezdtem: hát nem hallja senki a kínlódom? Milyen hatalmas és csodálatos az Úristen, ő tudta, hogy ez segélykiáltás volt, gyarló emberi módon. Mielőtt teljesen elsüllyedtem volna egyedül a nehézségek ingoványában, nem tudva, kihez kellene fordulnom, az én könyörülő Atyám hozzám vezérelte egyik hű szolgáját – mint egy hajszálvékony aranyfonalat, amin egyszer csak megcsillan a remény –, hogy visszataláljak az Istenhez vezető útra. Klárika kolléganőm volt a munkahelyemen, akinek jelenléte és hite rádöbbsentett, mennyire eltévelyedtem, mivé lettem így, egymagam, a

súlyos terhek mocsarában: Isten nélkül elveszett ember.

Annyit tettem még utolsó erőmből, hogy Klárikára kezdtem figyelni. Az ő tapasztalatai, személyes története és egy „András szolgálatra” való elhívás megmutatta, ki felé kell kinyújtanom a kezem, hogy végleg el ne vesszek. Akkor felcsendült egy elfeledett, iskolában tanult dicsőítő ének. Fájdalmasan jó volt rádöbbsenni, mennyire eltévedtem. Ekkortájt történt az is, hogy a férjemmel megromlott a kapcsolatom. Egy nap bejelentette, vége a házasságunknak, és elment. Akkor állt össze a kép, és kiáltottam az Ég felé: Kérlek, Atyám, nem számít, milyen mélyen vagyok most, csak Te bocsáss meg nekem és csak Te ne hagyj el engem! Ő azután kinyújtotta segítő kezét, és megmentette eltévedt gyermekét. Ebbe a gyülekezetbe vezérelt, éppen tíz éve. Hála mindenkinek, aki segített, hogy most itt lehessenek.

A testvérek befogadó, kedves köszöntése jól esett. A tiszteletes házaspár segítő, közvetlen megnyilvánulása megnyugtatót, erőt adott. A Válohálón kapott szeretetteljes, bizalmas beszélgetések segítettek feldolgozni múltbéli sebeimet. A nyári nagytábor családias, nyüzsgő hangulata feltölt. A felnőttek konfirmációelőkészítő óráin szerzett ismeretek rávilágítottak, merre van az utam. Bár keskeny és rögzös ez az út, de tudom, ki fogja a kezem, és nem felejttem el – most már helyesen alkalmazva – megköszönni és kérni az Ő nagy kegyelmét és hűségét.

„Áldott az Úr, mert meghallgatta esedező hangomat. Erőm és pajzsom az Úr, benne bízok szívem. Ő megsegít, ezért vidám a szívem, és énekelve adok neki hálát.” Ámen.

Szűcs Mónika

Követei által hív

Szeptember 24-én a fél 11-es istentiszteleten a Jón 3,1-10 olvasásával **Vadász Csilla**, imádsággal **Kissné Kovács Barbara** szolgáltak. A lelki útkereséséről, megtéréséről **Kiss Ármin** beszélt.

A Luk 11,29-32 alapján **Püski Lajos** hirdette az isteni szeretet megtérésre hívó jó hírét.

Kedves Barátaim!

Az érdeklődés hozott el ma Téged ide.

A „hiszem, ha látom” tétlensége helyett bizalmat szavazva érkezted ide, követve Sába királynőjének jó példáját, aki Salamon bölcsességének hírére elindult, hogy hosszú utat megtéve bizonyosságra jusson. Higgy, és indulj el a nagyobb, azaz Jézus felé, és részese lehetsz az Isten Országának. Jézus a Sába királynőjének példája mellett bátorításul még Jónásra is hivatkozik.

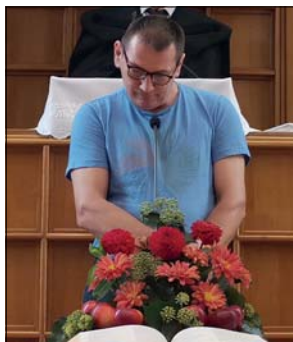
A kíváncsiságnál azonban több kell!

Megjelent Ninive városi forgatagában egy Jónás, aki egyébként nem volt tökéletes ember, de a legnagyobbinak, Istennek az üzenetét hozta: **Térjetek vissza Istenhez!** Negyven nap kegyelmi időt kaptak, hogy megvizsgálják magukat, és visszaforduljanak Istenhez. Ha nem, akkor magukra vonják az ígért ítéletet. A niniveiek csodajel nélkül hittek Istennek, és bűnbánatot tartva megtértek Istenhez. Bátorítson bennünket is jó példájuk.

Mi lesz az életeddel?

- Csak sodródsz, mint a döglött halak, a világ szennyes árával?
 - Isten mindentelőkészített megmentésedre.
 - Jézus önmagát áldozta fel tééretted is.
 - Akard megismerni a legnagyobbat!
 - Mint az Úr követei: szívesen segítünk.
- Higgy az Úrnak, és kövesd Jézust, hogy békességes, örvendező életed legyen!
Ámen!

Isten kegyelme ...

1975-ben születtem egy kis közeli faluban, négygyermekes családban, elsőszülöttként. Édesanyám 16 évesen szült, farral

születtem. A születésemkor sérülést szenvedtem, és emiatt ferde nyakkal élem az életemet. Gyermekkoromban elég sok bántást és sértést kaptam emiatt. Körülbelül 20 éves koromig tartott, amíg ez elég nagy fájdalommal járt nekem.

A családomban sajnos jelen volt az alkoholizmus, ami miatt még jobban kicsinek és értéktelennek éreztem magam, továbbá volt bennem egyfajta félelem is, ami előelőjött. Az iskolában nem sok barátom volt. Sokszor megvertek, csúfoltak a nyakam miatt. Elég hányattatott volt ekkor az életem. Valahogy soha nem tudtam magamat emiatt elfogadni. Sokszor magamra is úgy tekintettem, mint egy semmirevaló emberre, és fölöslegesnek éreztem, hogy itt vagyok a világban.

Általános iskola után kőművesnek jelentkeztem. Fel is vettek. Egy év után, az éves orvosi vizsgálaton megállapították, hogy a nyakam miatt a szakmára nem vagyok alkalmas, tehát eltanácsoltak ettől a szakmától.

Eléggyé rosszul esett. Szerettem azt a szakmát is. Ezután engedélyezték, hogy általános állattenyésztőnek tanulhassak. Jelentkeztem is. Itt egy baptista fiú osztálytársam, aki akkor még tizenéves volt, beszélt nekem először a hitről, Jézus Krisztusról. Ő volt az, akitől először

Isten kegyelme mindenhol munkálkodik

éreztem, hogy elfogad úgy, ahogy vagyok. Tőle kaptam az első Bibliámat, ami két-három évig a polcomon porosodott. Majd egyszer csak egyfajta indítást éreztem arra, hogy olvassak bele. Elolvastam János evangéliumát egy ültő helyemben.. Nagyon megérintett. Onnantól kezdve hittem Jézus Krisztusnak, hogy ő engem is megváltott, és van egy Atyám, aki szeret. A szülőfalumban ezután egy kis gyülekezetbe kerültem, ahol főleg idősebb nénik és bácsik nagy szeretettel vettek körül. Nem tudom elmondani, mit éreztem akkor. Valahogy egészen más lettem én is. Kicsit jobban értékeltem magamat, és jó volt átélni azt a szeretetet, amit csak egy hívő közösség tud adni az embernek. Közben rádöbentem az igehirdetések által, az Ige hallatán, hogy én sem vagyok tökéletes. Sok hibámat, bűnömet el kellett hagynom. Valamit egyből sikerült, valamivel azonban több éven keresztül küszködtem. Én is berúgtam egy párszor, így először elhagytam azt, hogy részegeskedjek. Azután a hazugságot tisztította ki belőlem az Úr. Sokat hazudtam azért, mert valahogy úgy éreztem, hogy mindig fent kell maradnom ebben a világban. Loptam is elég sokat, de végül a lopásokat is sikerült elhagynom. Talán a parázna gondolatoktól volt a legnehezebb megszabadulnom. De ezt is kimunkálta bennem az Úr. Ezután elkezdtem dolgozni, és egy idő után munka mellett esti gimnáziumban találtam magam. Kellett az érettségi. Majd érettségi után egy-két tanárom biztatására fizika-informatika szakra jelentkeztem a Nyíregyházi Főiskolára. Hála az Úrnak, itt is találkoztam keresztyén testvérekkel. Csatlakoztam a Keresztyén Főiskolások Köréhez, ahol együtt szolgáltunk a

testvérekkel. Itt sokféle felekezetbe járó testvérrel megismerkedtem. Ekkor láttam be valahogy – mert korábban másfajta tanítást kaptam –, hogy Isten kegyelme mindenütt munkálkodik, minden felekezetben, de legfőképpen a szívünkben.

A főiskolás időkből megmaradt néhány kapcsolat, miután diplomát szereztem, és így, egy keresztyén házaspáron keresztül, akik annak idején ebbe a gyülekezetbe jártak, én is ide kerültem. A Dávid ifibe kezdtem járni. Itt ismertem meg Barbit, a feleségemet. Sok testvértől kaptam és kapok ma is bátorítást, támogatást, amiért nagyon hálás a szívem. Kis idő múlva jelentkeztem én is Lajos bácsi Bibliaiskolájába, ahol hitemben sok minden rendszereződött és helyreállt, így megerősödhettem. A prédikációk is sokat segítettek, tanítottak és tanítanak ma is. A legfontosabb talán, hogy örömet okoz az, hogy ide járhatok, és együtt szolgálhatok Barbival, a feleségemmel a gyerekek között. Reméljük, hogy azok a hitmagok, amiket elhintünk a kicsinyek életében, nap mint nap növekszenek bennük is, ahogy bennünk is fejlődtek annak idején. Köszönöm, hogy lelki otthonommá vált ez a gyülekezet.

Amikor elkezdtem tanítani, abban éreztem meg az Úr elhívását, hogy azt a kincset és értéket láttam meg a gyermekekben, amit Isten is meglátott és lát ma is bennem és bennünk, mindannyiunkban. Hálás vagyok Istennek a megtett útért, a nehézségekért, és hogy mindezek közepette Ő el nem múló szeretettel rám talált. Köszönöm, hogy meghallhattam a hangját, és az Úr munkája, hogy engedhettem is Neki.

Isten áldjon benneteket!

Kiss Ármin

Kissné Kovács Barbara imádsággal szolgált

Bölcsekiné Szatmári Mónika imádsággal szolgált

Zenekar és a kamarakórusunk is szolgált az istentiszteleteinken

Október 1-jén a fél 11-es istentiszteleten a Luk 15,17-24 olvasásával **Bölcseki Péter**, imádsággal **Bölcsekiné Szatmári Mónika** szolgáltak. A lelki útkereséséről, megtéréséről **Dr. Nábrádiné Horváth Ildikó** beszélt.

A Luk 11,29-32 alapján **Püski Lajos** hirdette az isteni szeretet megtérésre hívó jó hírét.

Kedves Barátaim!

Hiszem, ha látom...? – ez egy jelt követelő logikátlanság. Sába királynője Salamon bölcsességének hírére hittel elindult, és bizonyosságra jutott. Csak egy Jónás által szólt az Úr, és a niniveiek hittel megtértek. **Ma Téged általunk hív az Úr. Mit válaszolsz?**

Jézus, a legnagyobb hív Téged! Jézus nagyobb a vallásalapítóknál, a bölcs filozófusoknál és ideológusoknál. Ő felülről, az Atyától jött, mert ő az Istenfia. Helyettünk, érettünk, bűneinkért szenvedett, hogy mi bocsánatot nyerhessünk Istentől. Feltámasztásával az Atya igazolta őt.

Az Úr ma is előbb kegyelmet, bűnbocsánatot kínál neked is. Ezt hirdetteti mai, sokszor gyarló követői által is. A kegyelmi idő után azonban eljön ítéletével is az Úr.

Mit válaszolsz az Úrnak?

– Kövesd a Sába királynője, a niniveiek és a mai keresztyének jó példáját.

– A kíváncsiságnál ma is több kell.

– Ne halogasd a választ!

– Indulj el hittel a Legnagyobb felé!

– Az Úr kész megbocsátani neked is.

– Fogadd el a felkínált segítséget!

– Engedd, hogy Isten szeretete átöleljen!

Szavazz előbb bizalmat az Úrnak, és jöjj, légy velünk együtt Krisztus követője!

Ámen!

„Akik az Istent szeretik...”

„Akik az Istent szeretik, azoknak minden javukra szolgál...” (Róm 8,28)

Dr. Nábrádiné Horváth Ildikó Mária vagyok. 68 éves, nyugdíjas középiskolai tanár. 43 éve vagyok házas. Igen gazdag, szép, mozgalmas életet tudhatunk magunk mögött. Egy lánygyermekünk van, egy vőnk és immár egy unokánk is.

A Mátraalján, Taron, egy kis katolikus faluban cseperedtem 10 éves koromig. A természettel együtt lélegzés lételememmé vált mind a mai napig. A szüleim kiváló pedagógusok voltak. Mindennapos téma volt egy-egy pedagógiai probléma megbeszélése a családi asztalnál esténként.

Két és fél éve, a konfirmációm alkalmából Tiszteletes Úr a fenti címben olvasható Igével indított el életem új szakaszába: a keresztyén hit általam *nyíltan megvallott* és a Nagyerdei Gyülekezetet *tudatosan választó* szakaszába. 66 évesen, élettapasztalattal a hátam mögött döntöttem így. Tudom, nem mindennapos ez a döntésem. Hogyan is történt mindez?

Az Istent mindig is szerettem a lelkem mélyén. Ezért *kerestem*. Bár volt, mikor

megtagadtam. Visszatekintve a sok évtizedre, már megértettem, hogy **Ő** viszont mindig szeretettel vett körül. A testi és lelki fájdalmak, megpróbáltatások után mindig új, az én épülésemet szolgáló, jobb életszakasz következett. Nem győzők hálát adni utólag is az Úrnak az **Ő** nagy bölcsességéért, megbocsátó türelméért, jóságáért.

Hét évig küzdöttünk gyermekáldásért. Mindent megpróbáltunk. Nagy családot szerettünk volna. Amikor már engem úgy összetört a sok megpróbáltatás, hogy a munkám során is elsírtam magam, az orvosom, aki a család barátja is volt, egyszer csak megkérdezte: lennék-e egy új műtéti eljárás első alanya. Egy háromórás műtét megoldott minden problémánkat. Én pedig már tudom, hogy azért kellett ez a hét év, mert meg kellett érnem ahhoz, hogy feltételezhetően jó anyuka lehessek. Sokak nem is értették (és még ma sem értik) a változásomat. Többé nem azok az értékek voltak számomra a legfontosabbak, amik általában: a karrier, az anyagi javak, a külsőségek.

Nem kaptam vallásos nevelést. Titokban kereszteltek meg katolikusnak, mint ahogy mi is majdan a kislányunkat reformátusnak. Nagymamám titokban megtanított imádkozni, nagynéném egyszer misére is elvitt. Én meg később hittem, hogy az út-törő- és a KISZ mozgalom felemelkedést jelenthet a szegény és hátrányos helyzetű gyerekeknek.

Aztán az egyetemre bejutva szembesültem a rendszer álságos voltával, hiszen én mint már értelmiségi származású, több pontot

kellett, hogy elérjek a bejutáshoz, kollégiumot meg nem is kaphattam.

Ekkor kezdtem el a Bibliát magamtól olvasni, mert úgy véltem, az irodalmat bibliaismeret nélkül nem lehetséges megfelelően értelmezni. Márpedig én magyartanár szerettem volna lenni. A másik szakom: orosz nyelv és irodalom.

Mint ahogy anyukává, úgy istenhívővé is fokozatosan értem meg. Jógáztam, reikiztem, fűben-fában, energiában kerestem a gyógyulást – mert már annyit tudtam és éreztem, hogy nem feltétlenül a receptre kiadott pirula gyógyít meg. Akkor értettem meg, hogy Jézus Krisztus milyen csodákra képes, amikor a negyedéves egyetemista lányunk minden előjel nélkül súlyosan megbetegedett, és három napig élet-halál közt volt. Az orvosok megengedték, hogy mellette legyenek. Három napig könyörögtem az Úrnak a lányunk életéért, a magam módján imádkoztam folyamatosan, amikor a harmadik nap hajnalán fénysátor borított be bennünket, és csodák csodájára a reggeli eredményei jók lettek! Az orvosok nem akartak hinni a szemüknek. A csodának!

Annyi, de annyi jelet kaptam életem során ezeken kívül is, mégsem mertem elindulni a templom kitárt ajtaja felé! Félttem, mert nem ismertem a szokásokat. Mert addig nem tartoztam a hívők közé – bár már lelkem mélyén régen hívő voltam a magam módján. Félttem, mert alig ismertem itt egy-két embert. Hála néhány kiváló, nem is feltétlenül keresztyén kollégám példaadó emberi tartásának, a velük folytatott lyukasórás beszélgetéseknek és a sok remek tanítványomnak, akikkel együtt

élvezet volt bibliai alapokon egy-egy műelemzést a többiekkel is megértetni, és hála a Nagyerdei Gyülekezethez és a Református Egyházhoz tartozó ismerősöknek – egyre jobban hívogatott ez az ajtó. Ekkor már azt is tudtam, hogy református szeretnék lenni. De még mindig nem volt elég bátorságom átlépni a küszöböt.

Ekkortájt történt, hogy minden összeza-varodott körülöttem. Minden addigi érték megremegett. Szerintem ezt megérezve egy drága jó szomszédom karon fogott, és elhozott az ő utolsó bibliaiskolai órájukra. Az óra végén már fel is iratkoztam a következő évi bibliaiskolások sorába. A szeptembert pedig már a jövőendő vőmmel, Gergővel együtt kezdtük – és kijártuk az iskolát.

Immár tudom, hogy fölösleges volt a félelmem. Kedves, befogadó és megértő közösségre találtam. Hálát adok érte az Úrnak és köszönöm a gyülekezetnek! A bibliakörön belül is próbálom pótolni a lemaradásom, folyamatosan tanulni; és igyekszem szolgálatommal a közösséget támogatni különböző módokon – eközben pedig egyre több barátra és társra lelek itt. Nagyon hálás vagyok mindezért!

Amióta ki mertem mondani hangosan az Úr előtt is a hitemet, megváltozott az életem! Már nem vagyok szorongó. Magabiztosabb lettem. Korábban az Égre tekintettem, ha az Atyát hívtam, most már azt érzem, hogy bennem él. Mindenhol ott van és velem van. Szentlelke sugallja, mit tegyek, vagy épp ne tegyek. Mindig megsegít! Mindezért nem győzőm áldani jóságáért, bűnbocsátó kegyelméért.

Imádságaim

Egy-egy igehirdetésre az alábbi imádságokkal válaszolhattunk. Ha tudsz vele azonosulni, ezt te is megteheted.

Hallgattad és elindultál?

Istenem, megvallom, régóta keresem az élet értelmét. Lelki szomjúságomban azonban gyakran megtévesztettek modern világunk bálványai. Neves emberek, csoportok, együttesek teljesítményének megismerésére gyakran kész voltam. Bocsásd meg, hogy szereteted jó hírére mégis nehezen indultam el feléd. Segíts, hogy jobban megismerjelek és hittel befogadjalak. Ámen!

Követei által hív

Istenem, én hittem létedet, de alig ismertelek téged. Krisztuskövető emberek megtérésének példájára, hívó szavára pedig nem igazán figyeltem. Hiányos és olykor téves képzeitem akadályoztak a megtérésben. Segíts, hogy ne csak értelmemmel tudjak többet rólad, hanem akarjam megismerni és elfogadni szív szerint megváltó kegyelmedet. Ámen!

A legnagyobb hív

Köszönöm, Istenem, hogy eddigi életemben sokakat útjelző táblaként adtál mellém, hogy hozzád irányítsanak. Hála adok a legnagyobbért, az érettem is önmagát feláldozó Krisztusért. Bocsásd meg tévelygéseimet. Szentlelkeddel támogatass, hogy bátran engedjek Igédnek, és kövessem Jézust mint életem megváltóját. Ámen!

Én is szívből imádkoztam.

Emlékeztető önmagamnak

Isten megszólító szeretete válaszodra vár. Jelöld be magadnak, amiben már döntöttél!

A következő döntéseket hoztam:

- ☐ Felülvizsgálom eddigi életfelfogásomat, értékrendemet.
- ☐ Elhatároztam, hogy változtatok életemen.
- ☐ Érdekel a Szentírás, ezért részt veszek a Bibliaiskola előadásain.
- ☐ Isten segítségét kérve elmondtam a lapon lévő imádságot.
- ☐ Lelki fejlődésemhez, címemet megadva, kérem a lelkipásztorok segítségét.
- ☐ Másoknak is beszélek a mai napról, döntéseimről.
- ☐

Segítsen Isten a megjelöltek megvalósításában!

„Ez a nemzedék gonosz nemzedék: jelt követel, de nem adatik neki más jel, mint Jónás próféta jele. Mert amiképpen Jónás jel volt a niniveiek számára, úgy lesz az Emberfia is jellé ennek a nemzedéknek.”

(Lk 11,29-30)

Választási tájékoztató

A 30 jelöltből 24 presbitert kell választanunk.

A főgondnokra a külön rubrikában is kell szavazni.

A választás nov. 19-én vasárnap, mindkét istentiszteletet követő 1 órában lesz.

Választási joga Egyházi törvényünk szerint annak van:

- aki konfirmált és 18. életévét betöltötte
- egyházfenntartói járulékkel gyülekezetünk küldetését segítette
- részt vesz gyülekezeti alkalmainkon
- így a 2023-as választási névjegyzéke bejegyzett tag

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyterdei Református

Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia Készült 300 példányban

31. évfolyam 11. szám Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma:

11738008-20012917

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Gyülekezeti honlapunk: www.refnagyerdo.hu

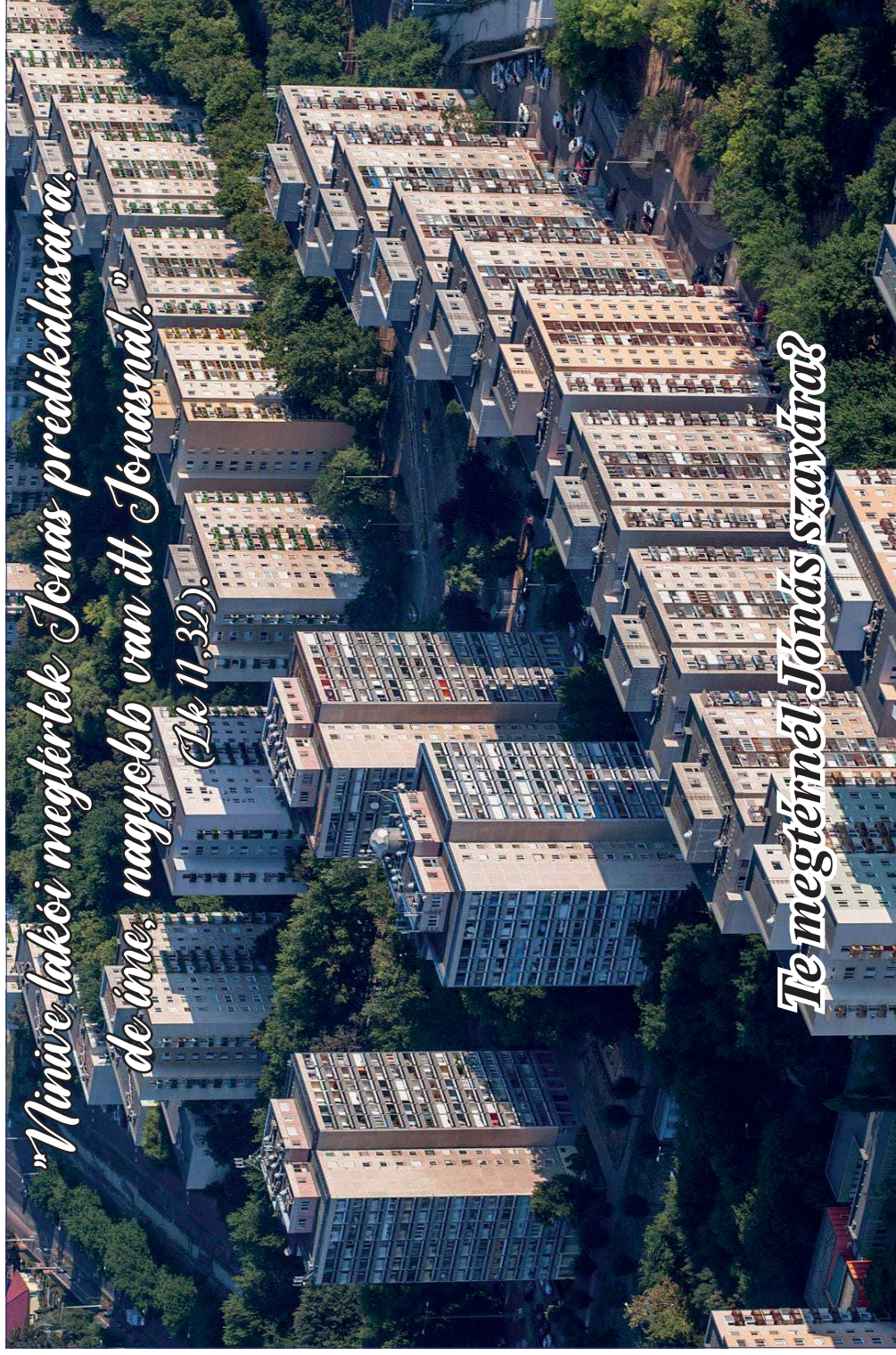
Presbiterjelöltek

ABC rendben:

Baranyai Norbert, dr.
Bécsi Gábor ifj.
Bérciné Turza Teréz
Bollmann Krisztián
Bubán Tamás, dr.
Fazakas Árpád
Fazakas Gergely, dr.
Fésüs Péter
Gulyás László
Gutiné Matos Beáta
Győriné Tóth Edit
Hodossi Máté
Hodossi Sándor, dr.
Kerti Péter
Kiss Ármin
Kozák Tamás
Kozma Ferenc
Kristófné Máthé Ildikó
Kunné Ország Marianna
Máté Sándor
Máté Tibor
Mózes Áron
Németh Simon, dr.
Ötvös Csaba
Pusztai Gábor, dr.
Rejtő László dr.
Széllné Erdei Irén, dr.
Tóth Enikő, dr.
Tóth Lászlóné Katalin
Tóth-Matolcsi László, dr.

Főgondnokjelölt:

Hodossi Sándor, dr.

*„Ninive lakói megtertek Jónás prédikálására,
de íme, nagyobb van itt Jónásnál.”
(Jk 11,32).*

Te megternel Jónás szavára?